

Sự kiện Đức Mẹ
hiện ra tại Guadalupe

Sự kiện Đức Mẹ hiện ra tại Guadalupe

Nhiều tác giả

Paris * 12-2025

Nguồn : *Internet*
Ebook : *Thư viện Tiểu Lùn*

Sự kiện Đức Mẹ hiện ra tại Guadalupe

NHIỀU TÁC GIẢ

Mục lục

- 1. Truyền giáo Việt Nam** **9**
tại Đài Loan: Tường thuật những lần Đức Mẹ hiện ra với Juan Diego tại Guadalupe
- 2. Trương Văn Phúc** **49**
dịch: Sự kiện Đức Mẹ hiện ra tại Guadalupe
- 3. Đài phát thanh** **56**
Chân lý Á châu: Đức Mẹ Guadalupe
- 4. Francis Johnston** **63**
Bức hình Đức Mẹ Guadalupe, một thách đố đối với khoa học kỹ thuật hiện đại

5. Philip Callahan 73

Khoa học làm sáng tỏ các bí mật của
bức ảnh Đức Bà Guadalupe

6. Một số hình ảnh 88

tín đồ viếng đền thánh Đức Mẹ
Guadalupe trong dịp lễ

Tường thuật những lần Đức Mẹ Hiện Ra với Juan Diego tại Guadalupe

(The Appearing of Our Lady at Guadalupe)

Bài viết này do các nhà truyền giáo Việt Nam tại Đài Loan chuẩn bị để đăng tải lên internet.

Tất cả những tài liệu tường thuật sự kiện Đức Mẹ hiện ra tại Guadalupe được ghi chép lại trong tập tài liệu “Nican Mopohua” hay còn gọi là “Huei Tlamahuitzoltica” bằng tiếng Nahuatl, ngôn ngữ của người dân Aztec, bởi một học giả người thổ dân tên là Antonio Valeriano khoảng giữa thế kỷ 16.

Đáng tiếc thay, nguyên bản của ông ta đã bị mất. Chỉ còn lại bản sao đầu tiên được xuất bản ở Nahuatl vào năm 1649 bởi Luis Lasso de la Vega, với hình bìa của tập tài liệu này như hình trên.

Nội dung của tập tài liệu đó được chuyển dịch như sau: “10 năm sau khi Thành Phố Mexicô bị chiếm đóng, chiến tranh kết thúc, và hòa bình đã trở lại với người dân; trong hoàn cảnh này, Đức Tin bắt đầu chớm nở, và mọi người nhận biết Thiên Chúa Thật, nhờ Ngài mà chúng ta được sống. Vào thời đó, vào năm 1531, vào những ngày đầu của tháng 12, có một thổ dân nghèo, tên là Juan Diego, thuộc thổ dân Cuautitlan. Tất cả những sự việc này đã xảy ra với ngài tại một nơi thuộc về miền Tlatilolco.

1. Lần hiện ra thứ nhất

Vào một sáng sớm ngày thứ Bảy trước khi mặt trời mọc, ngài

đang trên đường đi Lễ. Khi ngài đến dưới sườn đồi tên là Tepeyacac, lúc đó trời đã bắt đầu sáng, và ngài nghe thấy có tiếng ca trên đỉnh đồi, giống như tiếng hót của nhiều loại chim khác nhau.

Đột nhiên tiếng hát ngưng lại, và như có tiếng trả lời. Bài hát, rất nhẹ nhàng và êm dịu, tuyệt vời như tiếng những loài chim đang hòa tấu với nhau. Juan Diego ngưng lại và tự nhủ: “Sung sướng thay, tôi có xứng đáng gì đâu để được nghe những điệu nhạc như thế này? Có phải tôi đang mơ? Hay tôi đang tỉnh? Tôi đang ở đâu đây? Phải chăng tôi đang ở trên Thiên Đàng?” Ngài ngó tìm về phía Đông, trên đỉnh núi, nơi có những tiếng ca tuyệt vời vang vọng lại; và rồi

tiếng hát đột nhiên ngừng lại và trong lặng thinh. Rồi ngài nghe có tiếng gọi từ trên đỉnh núi nói với ngài: “Juanito, Juan Dieguito”. Và ngài cất bước đi về phía có tiếng gọi ngài. Ngài chẳng thấy sợ hãi chút nào, ngược lại, ngài cảm thấy phấn khởi.

Thế rồi ngài đi lên đồi, tìm xem nơi có tiếng gọi ngài. Khi ngài đến trên đỉnh đồi, ngài thấy có một Bà, đang đứng ở đó và bảo ngài hãy đến đó. Đến gần bên Bà, ngài cảm thấy Bà thật tuyệt vời, thật siêu việt; áo của Bà sáng rực giống như mặt trời; giốc đá mà Bà đang đứng trên đó, chiếu ra những tia sáng tựa như tia sáng của những loại đá quý, và trên mặt đất sáng rực một vòm cầu vồng. Những cây rừng

mọc xung quanh đó sáng trong như ngọc bảo, lá thì lấp lánh như ngọc lam, còn cành thì sáng tươi như vàng ròng. Ngài cúi đầu trước mặt Bà và lắng nghe Bà nói, nhẹ nhàng và khích lệ, giống như một ai đó đang đỡ nâng ngài lên cao vậy.

Bà nói: “Juanito, đứa con khiêm nhường nhất của Ta, con đang đi đâu vậy?” Ngài trả lời: “Thưa Bà và Con Lòng Bà, con đang đi tới nhà của Bà ở Mexicô, Tlatilolco, để dự lễ, để nghe lời giảng dạy của các Linh Mục, những đại biểu của Chúa.” Rồi Bà nói với ngài: “Hãy nhớ rõ và hãy biết rằng, con là đứa con khiêm nhường nhất của Ta, và Ta là Đấng Rất Thánh Đồng Trinh Maria, Mẹ của Thiên Chúa Thật là Đấng mà nhờ Ngài chúng

ta được sống, là Đấng Sáng Tạo nên mọi sự, là Chúa Tể trời đất. Ta muốn một ngôi Đền Thánh sẽ được nhanh chóng xây cất tại nơi này, để Ta đến đây và yêu thương, an ủi, giúp đỡ, và gìn giữ bảo vệ mọi người, bởi vì Ta là Mẹ yêu dấu của con, đối với con, và đối với tất cả các dân cư ở trên mảnh đất này, và tất cả những người khác, những người yêu mến Ta, thành tâm và tin tưởng vào Ta; để Ta lắng nghe những tiếng kêu than của họ, và an ủi những nỗi khổ đau, những lo buồn, những ưu tư của họ. Và để hoàn thành mệnh lệnh của Ta, con hãy đi đến Tòa Giám Mục Mexicô, và con hãy nói với Đức Giám Mục rằng Ta rất muốn ngài xây tại nơi đây một ngôi Đền Thánh cho Ta; con hãy kể lại tất cả những sự việc

xảy ra với con hôm nay, những gì con nhìn thấy, những gì con nghe thấy. Hãy chắc chắn rằng, Ta sẽ thưởng công cho con, bởi vì Ta sẽ làm cho con hạnh phúc xứng đáng với những cố gắng và khó nhọc mà con đã thực hiện như lời Ta truyền dạy. Nay con, con đã nghe lệnh truyền của Ta, hỡi đứa con khiêm nhường của Ta; hãy đi và hãy cố gắng thực hiện những điều Ta đã dạy.”

Vào lúc đó, ngài cúi đầu trước mặt Đức Bà và nói: “Thưa Bà, con sẽ đi thực hiện như lời Bà dạy bảo; bây giờ con xin phép để chào Bà, con, tôi tỏ khiêm nhường của Bà.” Rồi ngài xuống núi và đi vội vàng, đi thẳng tới đường lộ hướng về Thành Phố Mexicô.

2. Lần hiện ra thứ hai

Vào tới trong Thành Phố, và không chần chờ, ngài đi thẳng tới Tòa Giám Mục, vừa tới nơi ngài gặp linh mục dòng Phanxicô tên là Juan de Zumarraga. Cha dòng Phanxicô đón tiếp ngài và cho người thông báo với Đức Giám Mục. Ngồi chờ một khoảng lâu, cha dòng Phanxicô cho gọi ngài và nói rằng ngài đã được Đức Giám Mục cho vào gặp. Khi vào bên trong, ngài cúi đầu và quỳ xuống chào Đức Cha, sau đó ngài kể lại những lời Đức Mẹ Trên Trời nhắn nhủ với ngài; ngài cũng kể lại những gì ngài đã nghe và nhìn thấy. Sau khi nghe kể lại những sự việc đã xảy ra, những

điều khó có thể tin được; Đức Cha bảo ngài: “Con hãy về đi, và cha rất vui để nghe những gì con đã kể. Cha sẽ xem xét lại từ đầu và sẽ cho con biết cha nghĩ gì về những điều mong muốn mà con đã đến đây nói với cha.” Ngài rời đó và cảm thấy buồn bã, bởi vì câu trả lời của Đức Cha chưa đáp ứng được điều gì cả.

Trong cùng ngày, ngài trở về và chạy thẳng tới đỉnh đồi, gặp Đức Mẹ Trên Trời hiện ra, đang đứng chờ ngài, cũng ngay tại nơi mà ngài đã nhìn thấy lần thứ nhất. Nhìn thấy Bà, ngài cung kính trước mặt Bà và nói: “Thưa Bà và Con Lòng Bà, con đã đi tới nơi mà Bà đã chỉ bảo cho con đi. Khó khăn lắm con mới vào được bên trong Tòa Giám Mục. Con đã gặp Đức Cha và đã truyền

đạt tới Đức Cha những lời Bà đã dạy. Đức Cha tiếp đãi con ân cần và lắng nghe những gì con nói, nhưng khi Đức Cha trả lời, có vẻ hình như Đức Cha không tin con. Đức Cha bảo: “Con hãy về đi, cha rất vui để nghe những gì con đã kể. Cha sẽ xem xét lại từ đầu những điều mong muốn mà con đã nhắc lại với cha.” Cách trả lời của Đức Cha làm con hiểu rằng Đức Cha cho những điều Bà muốn xây một ngôi Đền Thánh tại nơi này là những điều do con tự vẽ vời ra chứ không phải là những lời chỉ dạy của Bà; vì vậy, thưa Bà và Con Lòng Bà, con xin Bà hãy truyền đạt những lời chỉ dạy này cho một ai đó quan trọng, nổi tiếng, đáng kính, và đáng trọng hơn, để cho họ dễ tin hơn; bởi vì con là một kẻ chẳng là gì, con là

một sợi dây nhỏ, một chiếc thang bé, một mẫu đuôi, một chiếc lá, và Bà và Con Lòng Bà, thừa Bà, Bà sai con tới một nơi mà con chưa bao giờ dám tới hay dám nghĩ rằng sẽ đi tới đó. Thừa Bà, xin Bà hãy tha thứ cho con điều mà con đã không hoàn thành được.”

Đức Mẹ Đồng Trinh trả lời: «Này hỡi đứa con bé nhỏ của Ta, con hãy hiểu rằng, Ta có rất nhiều tội tó và nhiều sứ giả, để Ta tin cậy và sai bảo truyền đạt những mệnh lệnh và những điều mong muốn của Ta, nhưng điều đáng quý nhất đó là sự tận tình của con, và con hãy chắc chắn rằng cùng với sự cố gắng của con, điều mong muốn của Ta sẽ được thực hiện. Ta truyền dạy con một lần nữa, hỡi đứa con

bé nhỏ của Ta, ngày mai con hãy đi gặp Đức Giám Mục một lần nữa. Con hãy đi với Danh Ta, và hãy cho Đức Cha biết điều mong muốn của Ta là hãy xây dựng một ngôi Đền Thánh như lời Ta truyền dạy cho Đức Cha. Và con hãy nói với Đức Cha rằng, Ta, chính Ta, là Đức Maria Đồng Trinh, Mẹ Thiên Chúa, đã sai con đi.”

Juan Diego trả lời: “Thưa Bà và Con Lòng Bà, con sẽ không chần chừ, con sẽ vui vẻ đi để hoàn thành lệnh truyền của Bà. Không lý do nào để con không thực hiện cả, cho dù là gian khổ. Con sẽ đi để thực hiện điều mong muốn của Bà, nhưng có lẽ con sẽ không nghe được những tiếng trả lời lạc quan, hoặc giả như con sẽ chỉ được nghe

những lời không tin vào con. Chiều mai, trước khi mặt trời lặn, con sẽ đến đây để mang lại cho Bà kết quả trả lời về lệnh truyền của Bà. Bây giờ con xin ra đi, đưa con bé nhỏ của Bà, Thừa Bà và Con Lòng Bà. Xin Bà tạm nghỉ ngơi trong khi chờ đợi kết quả.” Nói rồi ngài rời nơi đó và đi về nhà nghỉ ngơi.

3. Lần hiện ra thứ ba

Ngày hôm sau, ngày Chúa Nhật, trước khi mặt trời mọc, ngài rời khỏi nhà và đi về phía Tlatilolco, để tham dự Thánh Lễ, và để kịp điểm danh, sau đó còn phải đi tới Tòa Giám Mục nữa. Khoảng gần 10 giờ, sau khi đã tham dự Thánh Lễ và đã được gọi tên điểm danh và mọi

người đã giải tán, ngài vội vàng rời bước. Lúc này ngài đi thẳng tới Tòa Giám Mục. Khó khăn lắm, ngài đã tới, ngài cố hết cách để tìm gặp Đức Giám Mục. Cũng vậy, với bao nhiêu vất vả rồi ngài cũng được gặp Đức Giám Mục. Ngài quỳ dưới chân Đức Giám Mục. Ngài buồn bã và rơi lệ trong khi kể lại những lệnh truyền của Đức Bà Trên Trời, với niềm tin mà Thiên Chúa đã ban cho ngài để tin vào lệnh truyền đó, và nói lên điều mong ước của Đức Mẹ Vô Nhiễm, là xây dựng một ngôi Đền Thánh tại nơi mà Đức Bà muốn. Ngài kể liên tục không ngừng và giải thích rõ ràng hình dáng của Bà như thế nào, tất cả những sự việc ngài đã thấy và đã ngưỡng mộ vẽ đẹp của Bà như thế nào, những sự việc chứng tỏ Bà là

Đức Mẹ Đồng Trinh Mẹ của Chúa Cứu Thế, Chúa chúng ta, Đức Giê-su Kitô, tuy nhiên, Đức Cha có vẻ không tin lắm và Đức Cha nói với Juan Diego, rằng không phải chỉ có những thắc mắc mà Đức Cha đã hỏi đó thôi, mà còn nữa, phải có những dấu lạ cần thiết, để Đức Cha có thể tin rằng Juan Diego thật sự là được Đức Bà Trên Trời phái tới. Bởi vậy, Juan Diego nói tiếp với Đức Giám Mục: “Kính thưa Đức Cha, Đức Cha muốn phải có những dấu lạ như thế nào? Để con sẽ đi và sẽ yêu cầu dấu lạ từ Đức Bà Trên Trời là Đấng đã sai con đến đây.” Đức Giám Mục thấy Juan Diego có vẻ xác quyết lắm, nhưng cũng chẳng nói rõ là cần phải có những gì, thế rồi giải tán. Và ngay tức khắc, Đức Cha cho những người thân cận đáng tin cậy

của mình đi theo Juan Diego để xem Juan Diego đi nơi nào, gặp ai và sẽ nói chuyện với ai. Sự việc được giải quyết như thế. Juan Diego đi thẳng ra đường. Những người đi theo Juan Diego, khi đi ngang qua một giòng suối, gần chiếc cầu đi về miền Tepeyacac, thì lạc mất không thấy Juan Diego nữa. Họ tìm khắp nơi, nhưng không tìm thấy ngài. Bởi vậy họ trở về, họ không những chán nản chẳng muốn đi chút nào, mà còn chẳng chú ý gì tới sự việc này cả, họ bực mình trở về. Và bởi vậy họ về nói lại với Đức Giám Mục và khuyên Đức Cha đừng tin vào Juan Diego; họ nói với Đức Cha rằng Juan Diego đang lừa đảo; rằng những gì Juan Diego đã nói chỉ là chuyện phịa ra thôi, hay những gì Juan Diego nói chỉ là những chuyện

mơ mộng mà thôi. Và rồi họ nói rằng, nếu Juan Diego có trở lại, họ sẽ trừng phạt ngài, để cho ngài hết dám phịa chuyện và lừa đảo nữa.

Trong lúc đó, Juan Diego đang gặp Đức Bà Đồng Trinh, để truyền đạt lại cho Đức Bà sự trả lời của Đức Giám Mục. Sau khi Đức Bà đã nghe xong, liền nói với ngài: “Được và tốt lắm, hỡi đứa con bé nhỏ của Ta, ngày mai con hãy trở lại đây, rồi con sẽ có dấu lạ để mang tới cho Đức Giám Mục như Đức Giám Mục yêu cầu. Với dấu lạ này, Đức Cha sẽ tin vào con, và như thế, Đức Cha sẽ không nghi ngờ con nữa đâu; và này, hỡi đứa con bé nhỏ của Ta, Ta sẽ ghi nhớ những cố gắng cũng như những vất vả mà con đã thực hiện theo những lời truyền của Ta. Nay

con, bây giờ con hãy về đi. Ngày mai Ta sẽ chờ con tại đây.”

4. Lần hiện ra thứ tư

Ngày tiếp theo, Ngày Thứ Hai, là ngày Juan Diego phải đến để lấy một dấu lạ làm cho mọi người có thể tin vào ngài, nhưng ngài đã không đến được, bởi vì ngày hôm trước khi ngài về tới nhà, chú của ngài, người chú tên là Juan Bernadino, bị bệnh, đang trong tình trạng trầm trọng. Lúc đầu ngài đi mời một bác sĩ đến chữa trị cho chú; nhưng đã quá trễ, bệnh tình đã đến thời kỳ trầm trọng. Đêm hôm đó, chú của ngài muốn ngài sáng sớm mai phải đi mời một linh mục để cho chú được dọn mình lần

chót và được xưng tội, vì chú thấy chắc rằng giờ chết của mình đã gần kề, và cảm thấy không còn dậy nổi hay có thể khỏe lại được nữa.

Vào ngày thứ Ba, từ sáng sớm trước khi mặt trời mọc, Juan Diego rời khỏi nhà và đi Tlatilolco để mời linh mục; và khi ngài đến đoạn đường băng qua đồi Tepeyacac, ở phía tây, nơi mà ngài sẽ đi qua, ngài tự nhủ: “Nếu tôi đi lối này, Đức Bà sẽ gặp thấy tôi, và rồi tôi sẽ trỗi, vì tôi sẽ được sai để mang một dấu lạ tới Tòa Giám Mục, như chương trình đã sắp xếp từ trước; nhưng mà điều cần thiết nhất bây giờ là tôi phải đi mời một linh mục, vì chú tôi đang chờ đợi vị linh mục này.” Rồi ngài đi vòng đường quanh đồi, như thế Đức Bà sẽ không bắt gặp

được ngài, nhưng Đức Bà đã nhìn thấy và biết hết mọi sự rõ ràng. Bởi vậy ngài lại gặp Đức Bà đang trên đồi đi xuống phía ngài, Đức Bà đến với ngài bên sườn đồi và nói với ngài: “Việc gì thế, hỡi đứa con bé nhỏ của Ta? Con đang đi đâu thế?” Ngài giật mình, và thẹn thùng hay sợ hãi? Ngài cúi đầu trước mặt Đức Bà. Ngài chào Bà và nói: “Thưa Bà và Con Lòng Bà, Thiên Chúa thường ở cùng Bà. Con xin chào Bà, Bà vẫn mạnh giỏi chứ? Con đã phiền lòng đến Bà. Bà biết là một trong những tội tớ của Bà, người chú của con, đang đau nặng, chú của con đang trong cơn trầm trọng, và sắp chết. Con đang vội vàng đi đến nhà của Bà ở Mexicô để tìm linh mục, mục tử yêu dấu của Chúa, để ban phép giải tội và cho chú con

dọn mình lần chót, bởi vì, chúng con là những người được sinh ra, đến với đời và rồi phải chuẩn bị cho một ngày sẽ chết. Nếu con đi, con sẽ trở lại đây ngay để con còn thực hiện theo lệnh truyền của Bà. Thừa Bà và Con Lòng Bà, xin hãy tha thứ cho con, xin hãy nhẫn nại cho thời gian trì hoãn của con. Con sẽ không hủy bỏ lời Bà đã dạy, thừa Bà. Ngày mai con sẽ đến đây ngay.” Sau khi đã nghe những lời giải thích của Juan Diego, Đức Bà Đồng Trinh trả lời: “Này, hỡi đứa con bé nhỏ của Ta, hãy nghe, và hãy biết rõ rằng, không gì có thể làm con sợ hãi hay nguy hiểm. Con đừng lo lắng. Đừng sợ gì về căn bệnh này cả, và cũng đừng sợ gì về bệnh tật cả. Không phải có Ta là Mẹ của con đây sao? Không phải con

đang được Ta bảo vệ sao? Không phải Ta là sức khỏe của con sao? Con không thấy vui sướng bên Ta sao? Con muốn điều gì? Đừng sợ hãi hay lo lắng về điều gì. Đừng lo lắng gì về căn bệnh của chú của con cả, chú của con sẽ không chết lúc này vì căn bệnh đó đâu. Hãy biết chắc rằng ngay lúc này chú của con đã được chữa lành.” (Và đúng như thế, sau đó ngài biết được là chú của ngài đã được chữa lành vào chính ngay lúc đó.)

Khi Juan Diego nghe được những lời này bởi Đức Bà Trên Trời, ngài cảm thấy an tâm. Ngài vui vẻ. Ngài xin Bà tha thứ cho ngài về việc chưa đi gặp Đức Giám Mục và mang đến cho Đức Cha một dấu lạ để làm chứng, và để Đức Cha

có thể tin. Đức Bà truyền lệnh cho ngài hãy đi lên đỉnh đồi, nơi mà ngài đã gặp Đức Bà lần trước đây. Đức Bà nói với ngài: “Này đứa con bé nhỏ của Ta, con hãy đi lên đỉnh đồi; nơi mà con đã gặp Ta và Ta đã truyền lệnh cho con, con sẽ thấy rất nhiều bông hoa hồng khác nhau. Hãy ngắt và hãy gom chúng lại với nhau, rồi đem chúng lại đây trước mặt Ta.” Tức khắc, Juan Diego tiến lên đồi, khi ngài vừa tới đỉnh, ngài ngạc nhiên vì thấy rất nhiều bông hoa hồng màu sắc rực rỡ đang nở tươi sớm trước mùa, vì nay đang là ngoài mùa, mùa sẽ làm cho hoa khô chết vì giá lạnh. Những bông hoa lấp lánh tươi đẹp với những giọt sương long lanh còn đọng lại trên những cánh hoa làm tươi mát và lấp lánh như những hạt kim

cương. Ngài vội vàng ngắt chúng. Ngài gom chúng lại với nhau và đặt nằm trong vạt áo “tilma” vải thô mà ngài đang mặc. Đỉnh đồi này là một nơi không loại hoa nào có thể mọc nổi, vì đây những gai góc, sỏi đá. Chỉ có một vài loại cỏ dại có thể mọc, nhưng bây giờ đang là tháng 12, tất cả các rau cỏ đều đã bị khô chết vì giá lạnh. Rồi ngài vội vàng xuống đồi, mang những bông hoa hồng mà ngài vừa mới ngắt đem đến cho Đức Bà Trên Trời, khi Bà nhìn thấy, Bà cầm xem rồi đặt lại trên vạt áo “tilma”, và nói: “Này, đưa con bé nhỏ nhất của Ta, tất cả những bông hoa hồng này là một minh chứng và là dấu lạ mà con sẽ mang tới cho Đức Giám Mục. Con hãy nhân danh Ta mà nói với Đức Cha rằng Đức Cha sẽ thấy từ trong

những bông hoa hồng này điều mong ước của Ta và rồi Đức Cha sẽ thực hiện việc này. Con là sứ giả của Ta, xứng đáng nhất và đáng tin cậy nhất. Ta dặn kỹ con điều này, chỉ khi nào trước mặt Đức Giám Mục con mới được mở vạt áo ra để cho Đức Cha xem những gì con mang tới cho Đức Cha. Con hãy kể lại tất cả mọi việc với Đức Cha; con hãy nói với Đức Cha rằng Ta đã sai con đi lên đỉnh đồi, để ngắt những bông hoa hồng này; và tất cả những gì con đã gặp và đã thấy hôm nay, rồi con sẽ được đưa vào trong Tòa Giám Mục để Đức Cha giúp đỡ con, với mục đích là để xây dựng một ngôi Đền Thánh như Ta đã yêu cầu.”

Sau khi Đức Bà Trên Trời đã căn dặn ngài, ngài liền đi ra đường và nhắm về hướng Mexicô tiến bước; vì vui mừng và vì đã cảm thấy chắc chắn, ngài kỷ càng ôm gọn tấm vạt áo “tilma” đang gói trọn những bông hoa hồng, hết sức cẩn thận; để không bông hoa hồng nào bị rơi khỏi vạt áo, ngài vui vẻ với những bông hoa hồng sắc sỡ đẹp đẽ nở tươi đang ôm trong lòng.

Phép lạ của Bức Ảnh Thánh

Khi ngài tới Tòa Giám Mục, người giữ cổng và những người làm đến gặp ngài. Ngài xin họ nói với Đức Giám Mục rằng ngài ước muốn gặp Đức Giám Mục, nhưng chẳng ai để ý gì, cứ giả vờ như

chẳng nghe thấy gì, có lẽ còn quá sớm, hay có lẽ họ đã biết được ngài là một loại gây phiền hà, vì ngài đã quấy rầy họ; và, hơn nữa, có lẽ họ đã được những đồng sự nói cho biết ngài đã bỏ lạc bọn họ trên đường đi trong khi họ đi theo ngài.

Ngài chờ một hồi lâu. Khi họ thấy ngài cứ ở đó, đứng lặng yên, và như sợ cái gì sẽ bị rớt, chẳng nhúc nhích gì, chỉ chờ để được gọi vào gặp, và họ cảm thấy ngài như đang có cái gì ôm trong vạt áo “tilma” của ngài, bởi vậy họ đến gần bên ngài, tò mò xem thử ngài đang có cái gì. Juan Diego, tránh không thoát được họ, và bị họ chọc quấy, xô đẩy, và họ kéo mở vạt áo “tilma” của ngài ra một chút, và họ trông thấy có những bông hoa hồng, khi

chúng nhìn thấy đó là những bông hoa hồng sắc sỡ đẹp đẽ nở tươi đang khi ngoài mùa, họ càng ngạc nhiên vì những bông hoa hồng này rất tươi và đang nở rộ, quá đẹp và quá rực rỡ. Họ cố thò tay vào lấy vài bông hoa hồng, nhưng họ lấy đi lấy lại tới ba lần mà vẫn không lấy được. Họ không gặp may, bởi vì mỗi khi thò tay cố lấy một bông hoa hồng, thì tức khắc họ không còn nhìn thấy bông hoa hồng thật nữa. Thay vào đó, bông hoa hồng đó đã biến thành như bức tranh được in hay được thêu vào trong vật áo. Và rồi họ đi vào nói với Đức Giám Mục những gì họ đã thấy, rằng người thổ dân đã đến đây nhiều lần muốn gặp Đức Cha, và rằng người thổ dân này có những

gì kỳ lạ lắm muốn đưa cho Đức Cha xem.

Nghe như thế, Đức Cha biết chắc rằng người thổ dân này đã mang bằng chứng tới, để minh chứng những gì mà người thổ dân này đã yêu cầu trước đây. Tức thì, Đức Cha truyền lệnh cho phép Juan Diego được vào gặp Đức Cha. Khi Juan Diego vào trong, ngài quỳ xuống trước mặt Đức Cha, theo như thói quen ngài thường làm, và ngài kể lại tất cả những gì ngài đã thấy và đã làm ngài ngạc nhiên như thế nào, kể cả lệnh truyền của Đức Bà. Ngài nói: Thưa Đức Cha, Con đã làm như Đức Cha đã yêu cầu, con đã tới nơi đó và nói với Đức Bà, Đức Mẹ Trên Trời, Đức Maria, Mẹ của Thiên Chúa, là Đức

Cha yêu cầu cho một dấu lạ để Đức Cha có thể tin rằng Đức Cha được yêu cầu xây một ngôi Đền Thánh nơi mà Đức Bà muốn xây cất; con cũng nói với Đức Bà rằng con đã hứa với Đức Cha con sẽ mang lại cho Đức Cha một dấu lạ để minh chứng điều mong muốn của Đức Bà, như Đức Cha đã yêu cầu. Đức Bà đã bằng lòng và đã vui vẽ để ban một dấu lạ minh chứng cho những mong muốn của Đức Bà như Đức Cha đã yêu cầu. Vào sáng sớm ngày hôm nay, Đức Bà lại sai con tới gặp Đức Cha; con đã xin một dấu lạ để Đức Cha có thể tin con, Đức Bà nói rằng Đức Bà sẽ cho con dấu lạ đó, và Đức Bà đã thực hiện rồi. Đức Bà sai con đi lên đỉnh đồi, nơi mà con đã gặp Đức Bà, để ngắt rất nhiều bông hoa hồng. Sau khi con

đã ngắt những bông hoa hồng, con mang đến cho Đức Bà, và Đức Bà cầm lên xem rồi đặt lại trong vạt áo của con, để con mang đến đây cho Đức Cha và trao những bông hoa hồng này cho chính Đức Cha. Mặc dầu con cũng biết rằng trên đỉnh đồi này không phải là nơi các loại hoa có thể mọc được, vì đầy những gai góc và sỏi đá, nhưng con cũng không ngần ngại. Khi con tới đỉnh đồi, con thấy giống như con đang ở trong vườn địa đàng, có đủ thứ các loại hoa hồng khác nhau, đẹp lóng lánh và tươi nở, con liền vội vàng ngắt lấy. Đức Bà đã bảo con mang những bông hoa hồng này tới cho Đức Cha, và rồi con đã làm như vậy, để Đức Cha có thể nhìn thấy trong những bông hoa hồng này một dấu lạ như Đức

Cha đã yêu cầu với con và để có thể hoàn thành điều ước muốn của Đức Bà; và để tỏ tường hơn, này đây, thừa Đức Cha, đây là những gì con đã nói và theo lệnh truyền của Đức Bà, xin Đức Cha hãy nhận lấy những bông hoa hồng này.”

Nói rồi Juan Diego mở vạt áo mà ngài đã gói những bông hoa hồng ra; và khi những bông hoa hồng này rơi rải xuống tới nền nhà, thì tất cả những bông hoa hồng nhiều màu sắc này, đột nhiên biến thành một bức Ảnh Thánh Đức Mẹ Maria tuyệt đẹp, bức hình Mẹ Thiên Chúa, với dáng hình Đức Bà mà ngày nay đang được chưng trong Đền Thánh ở Tepeyacac, với tên gọi là Đức Bà Guadalupe.

Khi Đức Giám Mục nhìn thấy Bức Ảnh, Đức Giám Mục và tất cả những người hiện diện đều quỳ xuống. Đức Bà có một vẻ tuyệt vời đáng kính phục, tất cả mọi người chiêm ngưỡng Bức Ảnh Đức Bà. Họ giật mình và hối hận, họ tỏ lòng ăn năn và thành kính hết lòng trước Bức Ảnh Đức Bà. Đức Giám Mục, với những giọt nước mắt ăn năn, cầu nguyện và nài xin Đức Bà tha thứ vì đã không thực hiện lời truyền dạy của Đức Bà sớm hơn. Khi Đức Cha đứng lên, Đức Cha mở nút quàng trên cổ của Juan Diego để cởi chiếc áo “tilma” có in hình Bức Ảnh Đức Bà Trên Trời. Rồi Đức Cha đặt Bức Ảnh Thánh này trong nhà nguyện của Đức Cha. Sau đó Juan Diego đã ở lại trong Tòa Giám

Mục một ngày, như Đức Cha yêu cầu.

Ngày tiếp theo, Đức Cha bảo Juan Diego: “Nào, con hãy chỉ cho chúng ta nơi mà Đức Bà Trên Trời đã muốn xây ngôi Đền Thánh.” Tức khắc, Juan Diego mời tất cả mọi người đang hiện diện cùng đi tới nơi đó.

Đức Mẹ hiện ra với Juan Bernadino

Sau khi Juan Diego chỉ cho mọi người thấy nơi mà Đức Bà Trên Trời đã muốn xây một ngôi Đền Thánh cho Đức Bà, ngài liền xin từ giã mọi người. Vì ngài muốn về nhà để thăm người chú Juan Ber-

nadino bị đau nặng lúc ngài đi mời linh mục về giải tội và chuẩn bị tâm hồn lần chót. Và được Đức Bà Trên Trời nói cho biết người chú của ngài đã được chữa lành.

Nhưng mọi người không để cho Juan Diego đi một mình, và tất cả đã cùng đi theo ngài về nhà.

Khi họ đến nhà, họ thấy người chú của Juan Diego rất vui vẻ và không hề hấn gì cả. Người chú của ngài cũng rất ngạc nhiên để gặp lại người cháu của mình về nhà với nhiều người đi theo như thế, và hỏi thăm những sự việc lạ lùng đã xảy ra với cháu. Người cháu đã trả lời rằng khi ngài đi mời linh mục về giải tội cho chú và để chuẩn bị tâm hồn lần chót, thì Đức Bà Trên

Trời hiện ra với ngài ở Tepeyacac, bảo ngài đừng lo lắng, và nói rằng người chú đã được chữa lành rồi, bởi vậy ngài an tâm, và rồi Đức Bà đã sai ngài đi gặp Đức Giám Mục, để yêu cầu xây cho Đức Bà một ngôi Đền Thánh ở Tepeyacac.

Và rồi người chú cũng kể với mọi người rằng, đúng như thế, ngay chính lúc đó, người chú đã được chữa lành một cách diệu kỳ, và người chú cũng đã gặp thấy Đức Bà với hình dáng giống hệt như đã xuất hiện với Juan Diego, và được Đức Bà cho biết rằng Đức Bà đã sai Juan Diego đi Mexicô để gặp Đức Giám Mục. Và Đức Bà cũng nói với người chú rằng khi Juan Diego đã gặp Đức Giám Mục để kể lại với Đức Giám Mục những gì ngài đã

thấy và thông báo việc kỳ diệu Đức Bà đã chữa lành cho người chú, và Đức Bà cũng nói rằng Tên của Đức Bà và của Bức Ảnh Thánh chính là Đức Maria Trọn Đời Đồng Trinh của Guadalupe.

Juan Bernadino được dẫn tới trước mặt Đức Giám Mục để tường thuật lại và để làm chứng mọi sự. Cả hai chú cháu trở thành những người khách đặc biệt ở lại trong Tòa Giám Mục một vài ngày, cho đến khi ngôi Đền Thánh tôn vinh Nữ Vương Đức Bà ở Tepeyacac đã được xây cất hoàn tất ngay trên mảnh đất mà Juan Diego đã trông thấy Đức Bà hiện ra.

Đức Giám Mục mang Bức Ảnh Thánh của Đức Bà Trên Trời từ nơi

nhà nguyện riêng của Đức Giám Mục tới ngôi Thánh Đường chính, để mọi người đến chiêm ngưỡng và tôn kính. Cả thành phố xôn xao lên vì những tin tức này; họ tuôn nhau đến để chiêm ngưỡng và cầu nguyện bên Bức Ảnh Thánh. Họ cho đặt tấm bia đá khắc ghi kể lại rằng Đức Bà đã hiện ra với những sự kỳ diệu Thiên Chúa đã ban cho Đức Bà, vì không ai trong loài người có thể vẽ được hình ảnh của Đức Bà tuyệt diệu như Bức Ảnh Thánh quý giá này.

(Rev. Joseph Trương Văn Phúc

chuyển dịch từ tài liệu về Đức Mẹ Guadalupe bằng tiếng Anh, 30/07/2002)

nguồn: <https://vntaiwan.catholic.org.tw/maria/guadalupe5.htm>

SỰ KIẾN ĐỨC MẸ HIỆN RA TẠI GUADALUPE

**(THE APPEARING OF OUR LADY
AT GUADALUPE)**

Năm 1521, Mesoamerica, Tân Thế Giới, thành phố thủ đô của đế quốc Aztec rơi vào tay của Lực Lượng Tây Ban Nha. Khoảng gần 20 năm sau, 9 triệu dân cư của miền này, là những người đã có những tín ngưỡng dân gian từ nhiều thế kỷ, trở thành những tín hữu Kitô giáo nhiệt thành và đạo đức. Những sự việc gì đã xảy ra với họ trong những thời gian này và đã làm cho họ thành những chứng tích đức tin đặc biệt trong lịch sử Giáo hội? và bởi nguyên do từ đâu đã làm cho họ quay về với Giáo hội cách hăng say và nhiệt thành như thế?

Năm 1531, một “Đức Bà từ Trời cao” đã hiện ra với một người thổ dân nghèo tại Tepeyac, trên một ngọn đồi nằm ở phía Tây Bắc Thành Phố Mexicô; Đức Bà tự xưng là “Mẹ của Thiên Chúa Thật”, và nhắn nhủ ngài nói với Đức Giám Mục hãy xây dựng một ngôi Đền Thánh trên mảnh đất này, và rồi Đức Bà đã cho in hình của mình lên ngay trên chiếc áo “tilma” vải thô của Juan Diego, chiếc áo này được giữ mãi hơn 20 năm, nhưng Bức Ảnh Đức Bà trên chiếc áo không một chút hao mòn phai nhạt. Cho đến nay, đã 469 năm sau, vẫn còn giữ nguyên những nét đặc sắc rõ nét như từ ban đầu.

Trong Bức Ảnh, ánh mắt của Đức Bà vẫn còn phản ánh và hiển hiện rõ ràng những hình ảnh trước mắt của Đức Bà từ hồi năm 1531!

Sứ mệnh của Đức Mẹ về yêu thương và ăn năn sám hối, lời Mẹ hứa với thế giới là sẽ luôn che chở cho nhân loại, cũng như tất cả những câu chuyện hiện ra, đều được ghi lại trong tập tài liệu “Nican Mopohua”, một tài liệu từ thế kỷ 16 được viết bằng tiếng thổ ngữ Nahuatl.

Thật vậy, có rất nhiều lý do chính đáng để tin rằng Đức Mẹ đã hiện ra ở Tepeyac với hình dáng đầy vinh quang của Mẹ, chính đôi tay của Mẹ đã trang hoàng những bông hoa hồng được sắp xếp đẹp

để trên chiếc áo “tilma” của Juan Diego, làm cho sự hiện ra này có một vẻ đặc biệt lạ thường.

Một danh sách những phép lạ đã xảy ra, có những phép lạ chữa bệnh, có những phép lạ hoán cải tâm hồn. Hằng năm, có khoảng 10 triệu người đã đến hành hương tại Đền Thánh Đức Mẹ Guadalupe, và đã làm cho Thành Phố Mêxicô trở thành nơi hành hương nổi tiếng của thế giới. Và là nơi được du khách viếng thăm nhiều nhất sau Vatican.

Tất cả đã có 24 triều đại Giáo Hoàng chính thức tôn vinh Đức Mẹ Guadalupe. ĐTC Gioan Phao-lô II đã viếng Đền Thánh Đức Mẹ Guadalupe 4 lần: trong dịp viếng

thăm mục vụ lần thứ nhất của ngài ngoài Roma năm 1979, và rồi vào năm 1990, 1999 và 2002.

Lễ kính Đức Mẹ Guadalupe được cử hành hằng năm vào ngày 12 tháng 12. Năm 1999, ĐTC Gioan Phaolô II, trong bài giảng Thánh Lễ trọng thể tại Đền Thánh Đức Mẹ Guadalupe, vào dịp viếng thăm Đền Thánh lần thứ ba, đã tuyên bố ngày 12 tháng 12 là ngày lễ kính Đức Mẹ Guadalupe chính thức theo niên lịch phụng vụ cho toàn cả thế giới.

Trong suốt dịp viếng thăm này, ĐTC Gioan Phaolô II đã phó dâng sự sống nhân loại trong bàn tay yêu thương của Đức Mẹ, và phó thác cho Đức Mẹ chở che và săn

sóc tất cả những trẻ em vô tội, và đặc biệt là những hiểm nguy của những trẻ em không được sinh ra.

(Rev. Joseph Trương Văn Phúc chuyển dịch từ tài liệu về Đức Mẹ Guadalupe bằng tiếng Anh, 30/07/2002)

ĐỨC MẸ GUADALUPE

Đài phát thanh Chân lý Á châu

ạo tháng 5-1990, Đức Gio-an-Phaolô II đã tôn phong Chân phước cho một thổ dân Mêhicô tên là Juan Diego, người được Đức Mẹ hiện ra tại Guadalupe...

Juan Diego là một thổ dân nghèo, sống với người cậu tại làng Telpetlao thuộc ngoại ô thủ đô Mêhicô, vào khoảng thế kỷ 16. Một buổi sáng Thứ bảy nọ, trên đường đi đến Thánh đường để dự Thánh lễ, Juan Diego bỗng nghe có tiếng hát du dương từ trên một ngọn đồi. Anh tiến lại gần và thấy một phụ nữ xinh đẹp tự xưng là Trinh Nữ Maria. Đức Mẹ nói với người thổ dân nghèo như sau: “Ta muốn có

một Đền thờ được dựng lên tại đây để Ta dùng tình thương, niềm cảm thông, sự giúp đỡ và bảo vệ của Ta mà bày tỏ Thiên Chúa cho loài người. Con hãy đi gặp vị Giám mục Mêhicô và nói với ngài rằng, Ta sai con đến gặp ngài để bày tỏ ý muốn của Ta. Con hãy tin tưởng rằng Ta sẽ biết ơn con và ân thưởng cho con. Ta sẽ làm cho con được giàu có và được tôn vinh”.

Juan đến gặp vị Giám mục, nhưng anh buồn bã trở về làng, vì Giám mục không tin lời của anh. Đức Mẹ lại hiện ra cho anh một lần nữa, và cũng sai anh mang một sứ điệp như thế đến cho vị Giám mục. Nhưng lần thứ hai, dù cho anh có van nài, khóc lóc, vị Giám mục vẫn một mực không tin. Vị Giám mục

nói với người thổ dân nghèo rằng: “Nếu Đức Mẹ thực sự muốn điều đó, thì xin Người hãy bày tỏ một dấu lạ”. Và ngài bí mật cho người theo dõi. Lần thứ ba, Đức Mẹ lại hiện ra cho Juan Diego, nhưng Người bảo anh: “Hãy trở lại vào ngày mai và Mẹ sẽ cho vị Giám mục một dấu lạ”.

Ngày hôm sau, Juan Diego không thể đến điểm hẹn với Đức Mẹ được, vì anh còn phải đi tìm thầy thuốc cho ông cậu đang mắc bệnh. Nhưng khi đi qua ngọn đồi, Juan vẫn được Đức Mẹ hiện ra. Người bảo đảm với anh rằng cậu của anh sẽ được lành bệnh và thay vì để Juan tiếp tục lên đường đi Mêhicô để tìm thầy thuốc, Đức Mẹ đã sai anh đến nơi Người hiện ra cho anh

lần đầu tiên. Tại đây, Người sẽ cho anh những cánh hoa thật đẹp và dấu lạ để mang đến cho vị Giám mục... Lúc bấy giờ đang là mùa đông, và ngọn đồi nơi Juan được Đức Mẹ hiện ra thường chỉ có những cây cỏ của sa mạc như các loại gai và xương rồng. Thế nhưng hôm đó, hoa bỗng nở rộ trong sa mạc. Juan hái lấy dâng cho Đức Mẹ, Đức Mẹ sờ đến những cánh hoa và bảo anh lấy chiếc áo choàng để đựng hoa mang đến cho vị Giám mục...

Khi Juan vừa mở chiếc áo choàng ra để lấy hoa cho vị Giám mục xem thì lạ lùng thay, hình ảnh Đức Mẹ đã được in trên chiếc áo của anh... Tin ở lời Đức Mẹ, vị Giám mục đã tức tốc lên đường đến làng Đức Mẹ đã hiện ra cho anh Juan. Ngài nhận

thấy cậu của anh đã được lành bệnh. Các cuộc lành bệnh lạ lùng đã diễn ra từ đó... Một Đền thánh dâng kính Đức Mẹ đã được xây cất, rồi cuối cùng trở thành Vương cung Thánh đường Guadalupe như chúng ta vẫn quen gọi.

Trong Thánh lễ tôn phong Chân phước cho Juan Diego tại đền thánh Guadalupe, ngay buổi chiều Chủ nhật khi vừa đến Mêhicô, Đức Gioan-Phaolô II đã kêu gọi người dân Mêhicô hâm nóng lại tinh thần truyền giáo. Truyền giáo theo đúng nghĩa là được sai đi để mang sứ điệp đến cho người khác. Cũng giống như tất cả những ai được diễm phúc gặp Đức Mẹ, chân phước Juan Diego đã được sai đi... Phải vất vả nhiều lần và dĩ nhiên,

với sự giúp đỡ của Đức Mẹ, Juan Diego mới có thể thuyết phục được vị Giám mục...

Kitô hữu, tự bản chất, là người được sai đi và sứ điệp của họ chính là sứ điệp của yêu thương... Cùng với những cánh hoa dâng tiến Mẹ trong tháng Năm, chúng ta được mời gọi để mang những cánh hoa yêu thương đến cho mọi người. Tình thương, sự giúp đỡ của Mẹ dành cho chúng ta cũng phải được chúng ta diễn đạt, cao rao qua cuộc sống dạt dào Tình Mến đối với mọi người.

BỨC HÌNH ĐỨC MẸ GUADALUPE, MỘT THÁCH ĐỐ ĐỐI VỚI KHOA HỌC KỸ THUẬT HIỆN ĐẠI

VATICAN CITY (Zenit 10/08/2002) – Với những kỹ thuật khoa học hiện đại còn trưng bày ra nhiều sự kỳ diệu về bức hình Đức Mẹ Guadalupe được in trên áo choàng của Thánh Juan Diego vào ngày 12 tháng 12 năm 1531: sự cấu kết của bức hình đến nay vẫn làm cho nhiều nhà chuyên môn kinh ngạc.

Vào năm 1936, Friz Hahn, giáo sư ở Mexico, lấy hai sợi chỉ từ tấm áo gởi cho Tiến sĩ Richard Kuhn, Khoa trưởng Phân khoa Hóa học Đại Học Kaiser Wilhelm và là người được giải thưởng Nobel về Hóa học, sau khi nghiên cứu cùng với các giáo sư của phân khoa đã

đi đến kết luận là màu sắc của các sợi chỉ không nằm trong danh sách những màu sắc mà họ đã nghiên cứu và hiểu biết. Năm 1951, họa sĩ Charles Salinas de Chavez quan sát bằng kính lúp một bức hình được chụp lại. Bất chợt ông tìm thấy trong mắt phải của bức hình có hình bán thân của một người đàn ông.

Ông liền tin cho Bác sĩ Rafael Lavoignet Torija, một nhà giải phẫu, ông này đã quan sát, nghiên cứu bức hình trong hai năm liên từ tháng bảy 1956 đến tháng năm 1958. Ông đã viết một bản tường trình chính thức là đã tìm thấy trong mắt của bức hình Đức Mẹ Guadalupe, hình ảnh của một người đàn ông có râu đứng cách

xa khoảng 40 centimet đúng theo như định luật quang học hiện đại. Con mắt đã thu hình ảnh với những nét cong phản chiếu trong con người như trong mắt của một người thường đang sinh sống.

Hình ảnh trong mắt của bức hình cũng được bác sĩ Javier Torroella Bueno nghiên cứu kỹ lưỡng và cũng đi đến kết luận là chiếc áo choàng của Thánh Juan Diego đã chộp lại hình của Đức Mẹ theo như định luật quang học và chộp ảnh. Chiếc áo đã như tấm phim chộp lại hình ảnh Đức Mẹ khi Thánh Juan Diego đứng trước mặt Đức Mẹ.

Một chuyên viên về thần kinh hệ, Bác sĩ Jorge Alvarez Loyo, muốn dàn dựng lại khung cảnh, dùng

một người đóng vai trò thánh Juan Diego một người đóng vai Đức Mẹ. Ông sắp đặt đúng hệt như trong bản nghiên cứu và xem chiếc áo như là tấm phim của máy hình để thử nghiệm công trình của mình và ông đã kết luận đây là một sự lạ huyền nhiệm.

Như cánh bướm có nhiều màu sắc rực rỡ. Những cuộc nghiên cứu tiếp theo sau này cho biết dưới những nét sơn tu sửa bức hình không có nét vẽ mà chỉ có những màu sắc được in vào như chớp ảnh. Với loại vải dùng làm áo choàng thời đó thường không thể lưu giữ lâu hơn 20 năm. Riêng chỉ việc bền bỉ lâu dài của chiếc áo với thời gian đối với người Mexico cũng là một phép lạ.

Màu sắc của chiếc áo làm cho các khoa học gia ngỡ ngàng. Năm 1789, Bác sĩ Bartolache đã cho sao chép lại bức hình trên vào những áo choàng cùng một loại vải, dùng những màu sắc pha chế bằng khoáng chất, loài vật và thảo mộc. Tất cả các bản sao được thực hiện bởi những họa sĩ tài danh khác nhau, xong đem so sánh với màu sắc chiếc áo nguyên thủy. Những màu sắc trên chiếc áo nguyên thủy luôn bền vững in hình Đức Mẹ Guadalupe, trong khung cảnh ở Tepeyac và đã được giữ lại không phai nhạt, hư hỏng qua nhiều thế kỷ, bởi vậy khoa học kỹ thuật tiến bộ cũng không thể nào giải thích được. Năm 1975, bản tường trình của Bác sĩ Eduardo Turati thêm vào những nhận xét là ở những nơi vải bị mòn

và rách vì đã dùng lâu ngày, người ta cũng tìm thấy màu sắc đã được in vào rất rõ ràng dù đã sờn rách. Màu sắc đó không phải được vẽ lên mà được in chụp vào.

Cuối cùng năm 1979, giáo sư Philip Serna và Jody Brant Smith dùng quang tuyến X để thí nghiệm. Dưới những nét vẽ tô chồng thêm bên ngoài ở những thời kỳ khác nhau đã bị nứt nẻ với thời gian: những nét màu hồng trên áo, những vành trên giải thắt lưng và trên vòng cung mặt trăng cũng đã được tô thêm theo thời gian và những nét tô thêm đó đều bị nứt nẻ. Tóm lại những nét tô thêm sau này rất dễ nhận thấy, nhưng dưới lớp tô chồng thêm, những nét tiên

khởi vẫn rõ ràng không thể giải thích được.

Màu xanh trên khăn chòang của Đức Mẹ trông như mới, mặc dù sức nóng của khí hậu nhiệt đới, màu hồng của chiếc áo phản chiếu ánh sáng tuyệt đẹp, trên nét mặt có những nét hòa hợp của người bản xứ và Tây phương với những nét đậm đà và trắng trẻo, sáng láng và tỏa ra màu rực rỡ như cánh bướm. Đôi mắt đen nhánh và làn tóc của người Mẹ bé nhỏ (Morenita) cũng đầy những huyền nhiệm.

La Madrecita de los Mexicanos
(Đức Mẹ của dân Mêhicô)

Bức hình tự chính mình cũng có khả năng tự vệ chống lại những phá hoại vô ý, vụng về cũng như có

ác ý. Ví dụ điển hình là khi lau chùi khung kính bao che bức hình họ đã làm đổ chất acít nitric ở góc trái áo choàng đến nay vẫn còn nhìn thấy được, nhưng chiếc áo không hề bị hư hại bởi chất axít mà dầu axít cứ mờ dần với thời gian.

Sáng ngày 14 tháng 11 năm 1921 vào lúc 10 giờ 30, Luciano Perez, một người thợ, mang đến một bó hoa đặt dưới bàn thờ trong thánh đường trước tượng Đức Mẹ. Anh ta vừa bước ra khỏi thánh đường thì quả bom giấu trong bó hoa phát nổ. Sức nổ làm sập bàn thờ, các chân đèn, các bình hoa và làm vỡ các cửa kính các dãy nhà lân cận, nhưng vòm kính bao che tượng Đức Mẹ vẫn nguyên vẹn. Đức Mẹ vẫn ở đó như lời Đức Mẹ hứa qua

bao thế hệ, Người Mẹ bé nhỏ của người Mexico, đầy lòng thương xót, vẫn mãi bày tỏ lòng từ bi vô biên, và trở nên Đáng Phù Trì che chở toàn lục địa Mỹ Châu.

Phó tế J.B. Huỳnh Mai Trác

KHOA HỌC LÀM SÁNG TỎ CÁC BÍ MẬT CỦA BỨC ẢNH ĐỨC BÀ GUADALUPE

Philip Callahan

Hôm đẹp trời lạnh lẽo 12-12-1531 ấy, Juan Diego -một trong những người cải đạo sớm nhất ở Mêhicô- không thể mơ có một ngày trong tương lai xa xôi, ông lại được bất tử hóa và được đặt trên bàn thờ của Giáo Hội hoàn vũ.

Juan Diego đang trên đường tới nhà thờ sáng sớm hôm đó thì lại nghe tiếng nói ngọt ngào của Bà Đẹp vốn đã hiện hình trước mắt ông tại chân Đồi Tepeyac ở ngoại ô Thành phố Mêhicô hai hôm trước.

Bà Đẹp đã lặp lại ước muốn của mình là có một teocali (nhà nguyện) được xây nơi Bà đã hiện ra. Juan Diego nói với Bà rằng Đức

Giám mục Juan Zumarraga đòi bằng chứng về tính xác thực của yêu cầu này. Đức Bà đã chấp thuận. Theo hướng dẫn của Người, Juan Diego đã hái một bó hoa hồng Castilian rồi chính Người xếp trên tilma của ông (áo choàng, ct: một loại poncho hai mảnh trước và sau). Ông sẽ phải đưa bó hoa hồng đó cho ĐGM. Vâng, những đóa hồng Castilian lạ lùng nở vào mùa Đông!

Juan Diego vội vàng đến gặp ĐGM. Và khi ông trải áo choàng của mình ra thì lạ chưa, ĐGM và mọi người có mặt đều hết sức kinh ngạc khi thấy không những nhiều đóa hồng thơm ngát rơi xuống từ áo choàng của ông mà còn cả một bức ảnh (cao 143 cm) của một phụ nữ trẻ đẹp với nước da hơi sẫm.

Đó là câu chuyện hay về việc làm sao hình ảnh Đức Bà Guadalupe đã xuất hiện. Hình Mẹ được bao quanh bằng những tia sáng mặt trời và dưới chân Đức Trinh Nữ có một vầng trăng lưỡi liềm và một thiên thần nâng Người lên. Đức Bà mặc một áo choàng màu xanh dương lẫn xanh lục với những ngôi sao vàng, và bên trong là một áo dài hồng thêu những nụ hoa viền vàng. Một đai lưng màu tía sẫm thắt quanh eo Đức Trinh Nữ theo kiểu các thai phụ Aztec vẫn thường mang.

Đức Mẹ yêu cầu Juan Diego gọi Người là coatloxopeuh mà trong tiếng Nahuatl, ngôn ngữ Aztec châu Mỹ, có nghĩa là “người đẹp con rắn”.

Trên phương diện lịch sử, đó là một phần văn hóa Aztec đương

thời, vốn hàng năm dâng ít nhất 20.000 đàn ông, đàn bà và trẻ em cho các thần của họ như tế vật. Nhờ Đức Bà Guadalupe hiện ra với Juan Diego, hàng triệu người đã trở lại Kitô giáo, như thế là đập dẹp con rắn của việc thờ ngẫu tượng.

Áo choàng của Juan Diego được làm bằng sợi thô, cứng, một thứ vải hoàn toàn không thích hợp để vẽ. Cuộc nghiên cứu và nhiều thử nghiệm khoa học đã được thực hiện trên áo choàng đó từ năm 1666 bởi các họa sĩ, bác sĩ và khoa học gia. Những phát hiện của họ cho thấy như sau: các đặc điểm lạ lùng của hình ảnh vượt quá mọi hiểu biết khoa học; hình ảnh xem ra đã không được vẽ bởi bàn tay con người; các màu sắc xuất hiện

như “tích hợp” vào thớ vải; và chất màu được sử dụng không có nguồn gốc từ động vật hay khoáng vật. Hơn nữa, áo choàng, được làm bằng sợi đặc biệt đó, là tấm khăn duy nhất cùng loại còn tồn tại sau 476 năm [ct: 2007, thời điểm tác giả viết bài này].

Renzo Allegri, trong bài viết trên báo Messenger of Saint Anthony (Sứ giả của Thánh Antôn), cho biết rằng hiện tượng đã đánh thức sự tò mò khoa học đối với hình ảnh Đức Bà Guadalupe, liên quan đến cái đã được khám phá trong đồng tử đôi mắt Đức Mẹ. Năm 1929, Alfonso Gonzales, một nhiếp ảnh gia của Vương cung Thánh đường Guadalupe, sau khi nghiên cứu âm bản (phim) của hình ảnh, đã tìm

ra cái có vẻ là hình ảnh rõ nét của một người nam có râu phản chiếu ở mắt bên phải.

Hơn 20 năm sau, một nhiếp ảnh gia khác của Vương cung Thánh đường, Carlos Chavez, đã tuyên bố rằng ông thấy một hình người trong mắt bên trái cũng như mắt bên phải của Đức Bà Guadalupe. Từ năm 1956 tới 1958, Rafael Torija Lavoigner đã thực hiện 5 cuộc nghiên cứu sử dụng các thấu kính phóng đại và kính soi đáy mắt (ophthalmoscopes), ông xác nhận có nhiều hình người trong đôi mắt của Đức Trinh Nữ.

Các hiện tượng như thế trở nên giật gân hơn nữa khi đôi mắt Đức Bà được nghiên cứu có sử dụng kỹ

thuật tinh vi hơn nối kết với các máy vi tính.

Năm 1979, Tiến sĩ Jose Aste Tousman, một kỹ sư xuất sắc chuyên về vi tính ở Hoa Kỳ, đã đến Mêhicô. Ông là một trong những nhà nghiên cứu có khả năng nhất về đôi mắt Đức Bà Guadalupe. Allegri viết rằng công trình TS Tousman thực hiện trong 23 năm thật đáng kinh ngạc; ông đã sử dụng thiết bị cập nhật hay tinh vi nhất, giống các loại mà NASA vẫn dùng để giải mã các bức ảnh do vệ tinh chụp trong không gian. TS Tousman đã phóng to hình ảnh đôi mắt Đức Bà Guadalupe tới 2.500 lần, sử dụng 25.000 màu được chiếu sáng cho mỗi mm vuông.

Sau khi lọc và xử lý hình ảnh kỹ thuật số, TS Tousman khám phá ra một toàn cảnh được bắt hay được chụp trong đôi mắt Đức Bà Guadalupe. Trong toàn cảnh, có khoảng 11 người. Có một người Mêhicô bản địa ngồi xếp hai chân và tóc dài tết thành đuôi ngựa. Kế ông là một cụ già, hói đầu, râu trắng, mũi thẳng, lông mày rậm và một giọt nước mắt chảy dài xuống má phải. Nhân vật này được xác định là ĐGM Juan Zumarraga. Bên trái ngài là tay phiên dịch của ngài, Juan Gonzales. Có bóng dáng một ông già để râu và ria, với một cái mũi to kiểu Rôma, xương gò má lồi lên, đôi mắt chìm sâu và đôi môi nửa khép nửa mở – rõ ràng là một thổ dân châu Mỹ – đang mở áo choàng của mình khi quay mặt về phía ông già đầu

hói. Rõ ràng là Juan Diego, kẻ đem những đóa hồng trong áo choàng mình tới cho ĐGM. Cũng có nhiều kẻ không xác định được gồm một người cha, một người mẹ, hai ông bà già và 3 đứa trẻ.

Cảnh tượng được khám phá trong đôi mắt phóng đại của hình ảnh kỹ thuật số cho thấy rằng trong giây phút đầy xúc động ấy, khi Juan Diego trải áo choàng cho Đức Giám mục và khi tất cả những ai đang hiện diện trong căn phòng thấy hình ảnh Đức Bà được vẽ lên đó, thì Mẹ Thiên Chúa thực sự có mặt: như những camera tinh vi nhất, đôi mắt của Người đã chụp cảnh tượng và đã bảo tồn nó cho các thế hệ tương lai. Cũng kỳ lạ ở chỗ: ý thức những giới hạn của

khoa học và kỹ thuật thời đó, Đức Mẹ biết rằng điều này sẽ chỉ được khám phá vài trăm năm sau, khi các thiết bị tinh vi nhất được con người phát minh chế tạo.

Sứ điệp của Đức Bà Guadalupe có thể là gì qua các phát hiện ấy của khoa học? TS Aste Tousman đã đi đến những suy nghĩ như vậy. Sự hiện diện của những kẻ không xác định có thể là một sự nhấn mạnh đến tầm quan trọng của gia đình và các giá trị gia đình. Vì hai người đàn ông da trắng và những thổ dân châu Mỹ được tìm thấy trong cảnh tượng, sự hiện diện của những chủng tộc pha trộn có thể là một cảnh báo chống kỳ thị chủng tộc và là một lời kêu gọi tình huynh đệ giữa con người. Việc khám phá

cảnh tượng nhờ thiết bị hiện đại có thể là một lời mời gọi dùng kỹ thuật để loan truyền lời Chúa Kitô.

Juan Diego đã được Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II phong thánh tại Mêhicô. Thổ dân châu Mỹ khâm nhường, đơn sơ này có thể đã không hình dung rằng Bà Đẹp Guadalupe mà ông đã nói chuyện với ở đồi Tepayac còn có nhiều bí mật khác được tiết lộ, được dành riêng cho các thế hệ tương lai. Trong trí óc đơn giản của mình, ông đã không thể nhận thức điều ấy. Chỉ cần nói rằng ông đã vâng lời và yêu mến Đức Mẹ, Đức Mẹ cũng đã yêu mến ông vì tâm hồn đơn sơ và trong sạch của ông.

Xem ra lạ lùng đối với một khoa

học gia khi nói lên điều ấy, nhưng với tôi là kẻ cảm thấy liên hệ, bức ảnh gốc thật kỳ diệu. Nghiên cứu hình ảnh này là kinh nghiệm cảm động nhất của đời tôi. Tiếp cận với nó, tôi có cùng cảm giác lạ lùng như những ai đã nghiên cứu Khăn liệm thành Turin (Italia). Tôi tin vào những cách giải thích lô-gích tới một điểm nào đó. Nhưng không có cách giải thích lô-gích cho cuộc sống. Bạn có thể bẻ sự sống thành các nguyên tử, nhưng cái gì đến sau đó? Ngay cả nhà bác học Einstein cũng chân nhận có Thiên Chúa mà!

(*) Giáo sư Philip Callahan là khoa học gia xuất chúng, ĐH Florida năm 1979.

Trích Francis Johnston, Sự kỳ diệu của Guadalupe.

Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi dịch từ nguyên bản Anh ngữ

Nguồn: <http://www.all-about-the-virgin-mary.com/our-lady-of-guadalupe-science.html>

**Một số hình ảnh tín đồ
viếng đền thánh
Đức Mẹ Guadalupe
trong dịp lễ 12/12/2025**

CUỘC HÀNH HƯƠNG KỶ LỤC:
KHOẢNG 13 TRIỆU NGƯỜI
VIẾNG ĐỀN THÁNH
ĐỨC MẸ GUADALUPE TRONG DỊP LỄ

